

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119344308
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119344308.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v spore žalobcu: BerCar s.r.o., so sídlom Galvániho 14, 821 04 Bratislava, IČO: 31 403 743, zastúpeného zástupcom AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom P. K. X/A, XXX XX O. - Q. W., o zaplatenie 156,31 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/130/2019-132 zo dňa 20. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného zo dňa 31.03.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/130/2019-132 zo dňa 20. februára 2020 (rozsudok pre zmeškanie) o d m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (rozsudok pre zmeškanie) okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 156,31 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 156,31 Eur od 01.06.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V poradí druhým výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 156,31 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 156,31 Eur od 01.06.2019 až do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom tvrdení, že dňa 05.04.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle DACIA Logan, EČV: PK707EK, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému H. X.. Predmetná škodová udalosť bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla: Ing. X. P.. Škodová udalosť bola riadne ohlásená žalovanému dňa 06.04.2019 a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti 9851188073. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený, t.j. H. X. dal svoje poškodené motorové vozidlo DACIA Logan, EČV: PK707EK, opraviť v servise BerCar s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 782,15 Eur, ktorá suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20190483. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 17.05.2019 oznámené, že bolo dňa 16.05.2019 ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9851188073 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9851188073 predstavovala sumu vo výške 782,15 Eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba do výšky 625,84 Eur. Celková nepriznaná suma je vo výške 156,31 Eur. Táto neuznaná suma vo výške 156,31 Eur bola vlastníkom motorového vozidla DACIA Logan, EČV: PK707EK, ktorým je poškodený, postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.05.2019. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Poškodenie motorového vozidla pri dopravnej nehode. Ceny náhradných dielov

priznané podľa kalkulácie Audatex - nepreukázané použitie originálnych náhradných dielov. Demontáž a montáž ťažného zariadenia priznaná podľa kalkulácie Audatex - neprimerane účtované. Normohodina prác priznaná maximálne 20 Eur s DPH - neprimerane účtované." Faktúra za opravu vozidla číslo: 20190483/BerCar s.r.o. 782,15 Eur, rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou - 156,31 Eur, spolu priznané 625,84 Eur, poisťné plnenie: 625,84 Eur, poisťné plnenie/doplatok celkom 625,84 Eur. Žalobca žiada zaplatiť za vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal a relevantne odôvodnil. Servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovými udalosťami. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlá spĺňali rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovými, resp. poisťnými udalosťami. Náklady na prácu sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovníka hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Žalobca účtoval 25 Eur/NH bez DPH. Pre porovnanie poukázal na cenníky autoservisov pri vykonávaní lakovacích, mechanických a klampiarskych prác v regióne pre rovnaký alebo obdobný typ motorového vozidla: MATLOVIČ, s.r.o., so sídlom Krajinská 4, 821 06 Bratislava, IČO: 31 326 536, mechanické práce (vozidlá od r.v. 2005) - 25 Eur bez DPH, klampiarske a lakovacie práce - 32,40 Eur bez DPH # Dodo Cars s.r.o., so sídlom Bratislavská 73, 903 01 Senec, IČO: 35 946 806, mechanické práce - 30 Eur, karosárske práce - 35 Eur, lakovnicke práce - 36 Eur. Žalobca účtoval pri motorovom vozidle DACIA Logan za normohodinu 25 Eur bez DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v danom regióne porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považuje za nedôvodné, že cena práce nebola uznaná v plnej výške. Zároveň žalovaný krátil poisťné plnenie z dôvodu, že nebolo preukázané použitie originálnych náhradných dielov. Žalovanému bola riadne predložená faktúra za opravu vrátane kalkulácie, ktorá obsahuje všetky náležitosti, ako aj číslo konkrétneho dielu, ktorý bol použitý, a teda žalovaný vie, aký diel, t.j. originál alebo alternatíva, bol použitý pri oprave. Taktiež v zmysle zápisu o poškodení vozidla zo dňa 10.4.2019, bolo dané ťažné zariadenie na výmenu, preto námietky žalovaného sú bezpredmetné. Škoda, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku poisťnej udalosti mu bola vnútená, a teda má právo, aby im žalovaný uhradil náklady na opravu poškodených motorových vozidiel v plnej výške. Žalobca si návrhom uplatnil nárok na doplatenie náhrady škody z poisťnej udalosti č. 9851188073, a to vo výške 156,31 Eur s príslušenstvom.

2. V ďalšej časti svojho odôvodnenia rozhodnutia okresný súd poukázal na ust. § 167 ods. 1 a 2, § 273, § 274, § 275, § 277 ods. 1, 2 a 3 CSP v spojení s § 4 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z."), § 442 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. Okresný súd uviedol, že na pojednávaní dňa 20.02.2020 sa právny zástupca žalobcu vyjadril, že súhlasí s rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ak sú splnené zákonné podmienky.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený okresným súdom v uznesení č.k. 18Cb/130/2019-114 zo dňa 7.11.2018, ako aj v predvolaní na pojednávanie o tom, že ak sa nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobca podal návrh/súhlasil s rozhodnutím sporu rozsudkom pre zmeškanie.

5. Okresný súd poukázal na to, že vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 20.02.2020, ktoré sa uskutočnilo v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

6. Vzhľadom na splnenie zákonom ustanovených podmienok, okresný súd rozhodol na pojednávaní dňa 20.02.2020 rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP.

7. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP. Nakoľko okresný súd žalobe žalobcu vyhovel, úspešnou sporovou stranou bol žalobca, preto mu okresný súd priznal nárok voči žalovanému so 100% náhradou trov konania, o

výške ktorej samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne okresný súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 31.03.2020 (č.l. 137-140 spisu). Žalovaný v odvolaní namietal, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný poukázal na ust. § 274 CSP a vychádzajúc z dôvodovej správy k zakotvenému inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného vyplýva, že tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný vo vedenom súdnom konaní nebol nečinný. Žalovaný v súvislosti s ust. § 274 CSP poukázal na závery v uznesení Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/51/2019 - 459 zo dňa 12.04.2019, ktoré priložil a v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 233/2019. Žalovaný uviedol, že mal byť predvolaný na pojednávanie na deň 20.02.2020 o 9,15 hod., na základe predvolania zo dňa 04.12.2019, z obsahu ktorého je zjavné, že nebol riadne a priamo poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Mal za to, že v predvolaní na pojednávanie nie je možné formulovať poučenie neadresne a spôsobom, že sa v samotnom poučení prezumuje predvolanie s poučením o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Podľa žalovaného okresný súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného, a to bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, pretože žalovaný bol v súdnom konaní aktívny a v predvolaní nebol riadne a priamo poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť.

9. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 25.05.2020. Uviedol, že žalovaný podal odvolanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. V prvom rade žalobca poukázal na skutočnosť, že právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 20.02.2020 nie len že nedostavil, ale zároveň neúčast' svoju, ako aj žalovaného ani len vôbec neospravedlnil, resp. nepožiadala o odročenie pojednávania. Takéto konanie žalovaného nemôže požívať právnu ochranu, keďže bol žalovaný pasívny a následne podá odvolanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Podľa ust. § 274 CSP môže súd rozhodnúť v prípadoch, keď už nariadil vo veci samej pojednávanie a žalovaný sa naň nedostavil, hoci bol poučený o dôsledku nedostavenia sa. Podmienky normované v tomto ustanovení musia byť splnené kumulatívne. Súd môže rozhodnúť kontumačným rozsudkom na ktoromkoľvek pojednávaní, za predpokladu kumulatívneho splnenia podmienok stanovených hypotézou § 274 CSP, pričom tieto podmienky musia byť splnené súčasne, v rovnakom čase, čo však neznamená, že musia počas konania nastať iba v jeden určitý moment. Podľa komentára k Civilnému sporovému poriadku, C.H.BECK 2016: „Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na voľnej úvahe súdu.“

10. S námietkou žalovaného, že z obsahu predvolania na pojednávanie zo dňa 04.12.2019 je zjavné, že žalovaný nebol riadne a priamo poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, žalobca nesúhlasil. Z uvedeného predvolania jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie riadne upovedomený: „Ak sa na pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný nedostaví, a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 a § 278 CSP)“. Zároveň poukázal na odsek 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa uvádza, že „...Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený súdom v uznesení č.k. 18Cb/130/2019-114 zo dňa 07.11.2018, ako aj v predvolaní na pojednávanie o tom, že ak sa nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie.“ Z uvedeného vyplýva, že žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol poučený o možných následkoch nedostavenia sa na pojednávanie. V Plnomocenstve zo dňa 09.09.2019, ktorým žalovaný splnomocnil svojho právneho zástupcu na konanie v tejto veci, je v poslednom odseku uvedené: „Splnomocniteľ súhlasí, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu...“, teda nebol tu žiaden legitímny dôvod, prečo by neprítomnosť žalovaného na uskutočnenom pojednávaní a jeho neospravedlnenie malo napĺňať znak „vážnych okolností“, nakoľko je tu preukázateľne niekoľko spôsobov, ako sa žalovaný v zastúpení mohol zúčastniť predmetného pojednávania. Takéto konanie žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu v skutku navodzuje dojem, kedy ani len nemá záujem sa zúčastňovať na pojednávaniach, pričom vôbec nedbá na to, aby svoju osobnú prítomnosť

nahradiť iným, napr. svojim koncipientom. Ak žalovaný spolu s odvolaním predložil aj Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.04.2019, sp. zn. 6Co/52/2019, tak žalobca poukázal na to, že v prípade vedenom pod sp. zn. 6Co/52/2019 išlo o úplne odlišný prípad, ako aj že v tomto konaní sa žalovaný na uskutočnené pojednávanie síce nedostavil, ale požiadal o odročenie pojednávania včas a z vážnych okolností - práceneschopnosťou právneho zástupcu žalovaného. V tomto prípade bol žalovaný na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 20.02.2020 riadne predvolaný, ako aj poučený o možných následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, napriek uvedenému sa bez ospravedlnenia nedostavil, čo je diametrálne odlišná skutková situácia od predloženého rozsudku. Zároveň žalobca poukázal na zásadu, že vec by sa mala spravidla rozhodnúť na jednom pojednávaní, najmä ak nejde o právne a skutkovo zložitú vec, ako je to aj v tomto prípade. Žalobca dodal, že jedným z primárnych a prvotných predpokladov na to, aby súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní je to, že to žalobca na pojednávaní navrhne a až týmto momentom, keď žalobca dané navrhne, súd začne skúmať splnenie ostatných predpokladov na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Súd na základe návrhov, tvrdení, dôkazov rozhoduje, nesupluje postup či povinnosti strán a neupozorňuje ich na ich nesprávny postup. Žalovaný bol na možnosť vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného riadne upovedomený. V tejto súvislosti poukázal na nasledovné rozhodnutia:

- uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obdo/26/2019
- uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/99/2019
- uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 13Cob/113/2019
- uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 14Cob/54/2019
- uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 14Cob/198/2019
- uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/2/2019
- uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/180/2018
- uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/6/2019
- uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 3Co/39/2018,

ktoré ako vecne správne potvrdili vydaný rozsudok pre zmeškanie žalovaného, ktorý konajúci súd vydal v uvedených prípadoch z dôvodu, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil vágnym a nepreukázaným konštatovaním.

11. S ohľadom na vyššie uvedené poukázal na princíp právneho štátu, ktorého obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

12. Žalobca uviedol aj to, že ako v minulosti, tak aj v súčasnosti sa vedú viaceré konania voči žalovanému, ktorý je zastúpený JUDr. Neupauerom, pričom ani žalovaný, ani jeho právny zástupca sa spravidla pojednávaniu nezúčastňujú, čo je zrejмым znakom ich pasívneho prístupu. Žalovaným je poisťovací subjekt, obchodná spoločnosť, majúca pobočky po území celej Slovenskej republiky, zamestnávajúca takmer 2000 zamestnancov, pričom je všeobecne známou tá skutočnosť, že medzi zamestnancami sú aj právnici. Zároveň právny zástupca má troch koncipientov, je tu rad možností, ktoré mal žalovaný a jeho právny zástupca, aby sa mohli zúčastniť pojednávania v zastúpení, no rozhodli sa nevyužiť ani len jednu z nich a zároveň neospravedlnili svoju neúčast na uskutočnenom pojednávaní. V tejto súvislosti žalobca poukázal i na Čl. 17 CSP, v ktorom je vyjadrený princíp hospodárnosti konania alebo procesnej ekonómie, ktorý má byť prítomný v každom momente konania.

13. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že „nebol nečinný...“ s poukazom na žalovaným podaný odpor. Žalovaný v odpore neuviedol nič, čo by malo preukázať dôvodnosť neuhradenia náhrady škody v plnej výške. Aj keď síce žalovaný tvrdil, že nárok žalobcu popiera, dané ničím nepodložil. Procesná obrana žalovaného spočívala v tom, že bol v konaní aktívny, nie je relevantná pre posúdenie správnosti vydania rozsudku pre zmeškanie z dôvodu neúčasti žalovaného na pojednávaní. V prípade vydania rozsudku pre zmeškanie z dôvodu neúčasti žalovaného na uskutočnenom pojednávaní sa posudzuje splnenie podmienok podľa § 274 Civilného sporového poriadku, pričom v prípade vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu procesnej pasivity žalovaného sa posudzuje splnenie podmienok podľa § 273 Civilného sporového poriadku. Podľa žalobcu v konaní boli splnené podmienky

na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 28.5.2020 bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému (doručenka na č.l. 179 rub spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný nevyužil.

15. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

16. Primárne krajský súd uvádza, že odvolaním žalovaného zo dňa 31.03.2020 bol napadnutý rozsudok okresného súdu č.k. 18Cb/130/2019-132 zo dňa 20. februára 2020, ktorý je rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. V rámci poučenia rozsudku okresného súdu, vydaného pre zmeškanie žalovaného je uvedené, že proti rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného zo dňa 31.03.2020 bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

17. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného považoval krajský súd za potrebné opätovne aj v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť citáciu zákonného ust. § 274 CSP, podľa ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

18. Z vyššie citovaného zákonného ust. § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom kumulatívne boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP.

19. Krajský súd podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.02.2020 (č.l. 128-131 spisu) mal za preukázané konštatovanie okresného súdu, že žalovaný a právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavili bez uvedenia dôvodu ako aj, že boli riadne a včas predvolaní a žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu bol vyzvaný na predloženie likvidačného spisu, ktorý okresnému súdu na výzvu nebol doručený. Okresný súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného podľa ust. § 180 CSP. Okresným súdom bol konštatovaný postup podľa ust. § 181 CSP, bolo dané poučenie podľa § 131 CSP. Súd prvej inštancie dal priestor zástupcovi žalobcu na vyjadrenie, v rámci ktorého žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Po tomto návrhu žalobcu a po oboznámení sa s obsahom spisu, výzve podľa § 182 CSP a stanovisku právneho zástupcu žalobcu, vyhlásenom uznesení o skončení dokazovania, bol verejne vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené. Zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola preto splnená.

20. Krajský súd konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 20.02.2020, hoci bol riadne a včas predvolaný. Právny zástupca žalovaného mal podľa doručky na č.l. 117 rub spisu doručený termín 20.02.2020 dňa 09.12.2019 a žalovaný dňa 05.12.2019. Súčasne v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 117 spisu. Žalovaný a ani jeho právny zástupca sa

nariadeného pojednávania na deň 20.02.2020 nezúčastnili, svoju neprítomnosť vôbec neospravedlnili. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že nebol riadne a priamo poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, tak krajský súd predmetnú námietku hodnotí ako nedôvodnú. Tento záver odvolacieho súdu z obsahu predvolania na nariadené pojednávanie, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie riadne poučený, keďže v ňom bolo uvedené, že „...,Ak sa na pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný nedostavíte, a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlníte, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 a § 278 CSP)“ vo väzbe na to, že žalovaný bol zastúpený právnym zástupcom, pričom zvyrazňuje Čl. 11 ods. 3 CSP, podľa ktorého kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou.

21. K námietke žalovaného, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, odvolací súd uvádza, že s týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožnil. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Podľa názoru krajského súdu v zmysle zákonného znenia ust. § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny, na ktoré sa odvoláva a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť ust. § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a ust. § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve ust. § 274 CSP malo viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že zo zákonného ust. § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný v rámci podaného odporu vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

22. K poukazu žalovaného na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019, odvolací súd po oboznámení sa s uznesením Ústavného súdu SR uvádza, že závery z neho vyplývajúce nie sú aplikovateľné na daný sporový prípad, keďže tento je odlišný od stavu, ktorý je popísaný v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR, t.j. je odlišný tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Táto kvalitatívne odlišná skutková a právna situácia vyplýva z toho, že v danej veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 33Up/986/2019-50 zo dňa 23. augusta 2019, proti ktorému podal odpor žalovaný, ku ktorému sa vyjadril žalobca. Po postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Žilina uznesením č.k. 18Cb/130/2019-114 zo dňa 7.11.2018 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalobcu, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na svoju obranu, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne v tomto uznesení žalovaný bol poučený o sudcovskej, ako i zákonnej koncentrácii konania. Predmetné uznesenie okresného súdu bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu v zmysle doručky na č.l. 115 rub spisu dňa 11.11.2019, ktoré zostalo bez vyjadrenia žalovaného.

23. Podľa krajského súdu jeho postup a rozhodnutie neodporuje ani uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, ak v odseku 43. odôvodnenia tohto

uznesenia sa konštatuje, že postup v zmysle ust. § 274 CSP nie je žiaduci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo však neboli okolnosti danej veci. Ak Ústavný súd Slovenskej republiky pri aplikácii ust. § 274 CSP vyjadril okolnosti za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v zmysle tejto danej veci bolo namieste, ak okresný súd postupoval podľa ust. § 274 CSP a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

24. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, preto odvolanie žalovaného zo dňa 31.03.2020 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

25. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo 87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa ust. § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

26. Krajský súd poukazuje v súvislosti s týmto rozhodnutím aj na svoju rozhodovaciu činnosť, príkladmo na rozhodnutie sp. zn. 13Cob/196/2019 zo dňa 03.12.2019, kedy bolo v obdobnej právnej veci odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu pre zmeškanie žalovaného odmietnuté, ako aj ďalšie rozhodnutia sp. zn. 13Cob/41/2019 zo dňa 19.06.2019, 13Cob/34/2020 zo dňa 17.06.2020.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré bolo primerane aplikované. Odmietnutím odvolania žalovaného žalovaný ako sporová strana procesne zavinila, že nebolo možné konať o podanom odvolaní žalovaným, preto žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.